

Op zoek naar de 'earth keepers'

Het was al niet zo'n doorsnee leven, dat van Rolf Winters en Renata Heinen. Maar nu is het helemaal chaos. Hun film 'Down to Earth' werd in Nijmegen gekozen tot beste onderwijsfilm van het jaar.

Frank Houtappels

Nijmegen

Het was een zaterdag in september 2016 en Rolf Winters en Renata Heinen zakten weg in een bank in de lobby van het Hilton op Schiphol.

Ze hadden net een film gemaakt over hun vrijzinnige leven, en daar wilden ze de krant graag over vertellen: over de radicale keuze om in 2005 de westerse wereld vol stress en deadlines te verlaten voor een leven tussen (onder meer) de bosjesmannen in de Kalahari-woestijn. Wat konden we leren van 'earth keepers', die inniger met hun innerlijk en de natuur bezig zijn dan wij? Moesten we niet respectvoller omgaan met de aarde? Langzamer leven? Meer op onze intuïtie vertrouwen? Het milde nazomerlicht gleed over hun gezicht terwijl ze vertelden over Namibische nachten en sigarenrokende medicijnvrouwen met zwarte hondjes. En over de kinderen, Levy (toen 2), Sky (4) en Zoeli (7).

Dit werd hun jaar. Maar dat wisten ze toen nog niet.

Terug van de wereldreis probeerden ze een kalm bestaan op te bouwen in Zuid-Engeland. Alleen: ze hadden dus die film gemaakt. Zelf gefilmd, zonder script, gedistribue-

Op de

kleuterschool zijn kinderen nog puur, daarna gaan we er te veel ratio in brengen

— Rolf Winters

eerd zonder distributeur, geen marketingbudget. Haha, veel succes, had een van de distributeurs gezegd. Filmhuis LUX in Nijmegen (toch hun stad) wilde de film wel uitzenden. En nog een ander Nederlands filmhuis. En nog een. En nog een. De zalen zaten vol en kijkers bleven zitten. Om over Het Leven te praten. Dat was 2016.

Woensdag was er een nieuw hoogtepunt. Publiek en jury kozen Down to Earth tot onderwijsfilm van het jaar. In LUX, waar het allemaal begon. Een van de reacties die de organisatie binnen kreeg? 'Deze film raakt iets veel groter wat bijna verdwenen is uit onze samenleving. We moeten dat terug vast houden.'

Zulke reacties kregen ze wel meer, afgelopen jaar. Sommige mensen zegden hun baan op, maken nu meer tijd voor hun kinderen. Winters: „Elke dag worden mensen wakker

met het idee dat we niet door kunnen gaan op het pad dat we nu bewandelen. We hebben geen volhoudbare samenleving gemaakt.”

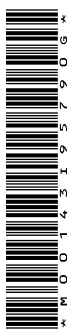
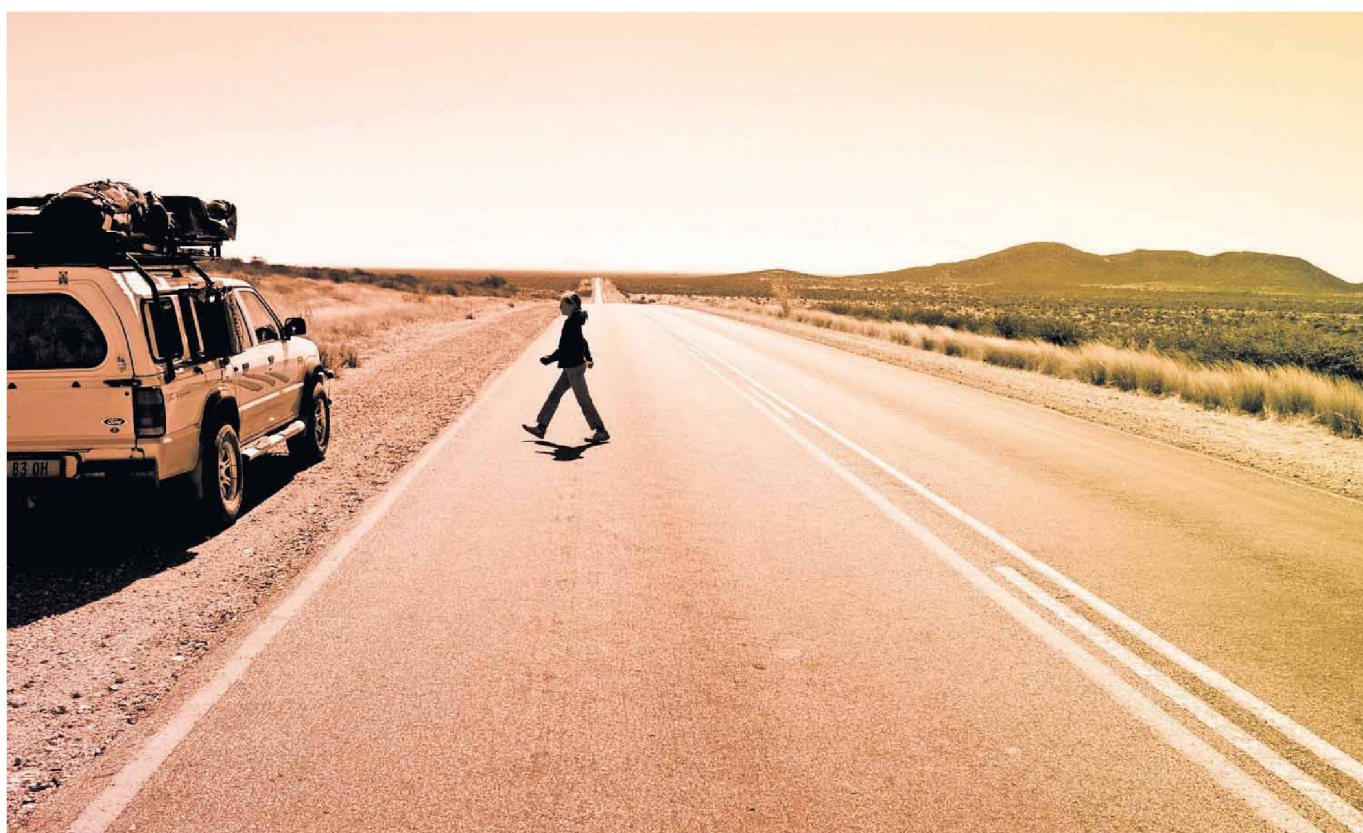
Ze hebben mensen in dienst. Die werken voor de 'social enterprise' die de film distribueert. Er komt een boek. Down to Earth II? Voorlopig niet. Winters praat deze week met universiteiten als Nyenrode en de Rotterdam School of Management van de Erasmus Universiteit in Rotterdam.

Maar ze werken ook aan onderwijsprogramma's voor kinderen, want het moet anders. „Op de kleuterschool zijn kinderen nog puur, maar daarna gaan we er overtuigend veel ratio in brengen. Kinderen raken hun intuïtieve kwaliteiten kwijt, omdat alles via de mind gaat.” Vanaf volgend schooljaar moet het lespakket beschikbaar zijn.

Soms moeten ze daarover overleggen. Soms moeten ze interviews geven. Soms moeten ze naar screenings. Soms klagen de kinderen. Wanneer zijn ze weer eens thuis? Best ironisch ja, zegt Winters. „Sweet irony.”

■ Down to Earth (90 minuten) is zondag (10.40 uur) te zien in LUX in Nijmegen. Waar nog meer? Zie: downtoearthfilm.com

---

ROTTERDAM SCHOOL OF MANAGEMENT

Dit artikel komt ook voor in de andere edities. Cumulatieve adv. waarde: € 4.364,00 en oplage 67.585

alleen voor intern/eigen gebruik

▲ Grote foto: uit 'Down to Earth', in Namibië, onderweg naar de Bosjesmannen. Man met camera en kinderen: Rolf Winters bij de Baiga-tribe in India. Gezin in rendierkleding: Bij de Sami in Noorwegen. En de laatste: Renata Heinen bij de Masai, Kenia. EIGENFOTOS

